

VĂN HÓA - LỊCH SỬ

CÁCH ĂN TẾT CỦA NGƯỜI ĐẠO CAO ĐÀI

Dũ Lan Lê Anh Dũng*

Trước khi công khai hóa hoạt động tại Sài Gòn (tháng 10/1926), trong thời kỳ tiềm ẩn của đạo Cao Đài (1920-1926), các môn đệ đầu tiên của nền tôn giáo mới đã đón xuân Bính Dần một cách đặc biệt. Tại Sài Gòn, chiều 30 tết (thứ Sáu 12/2/1926), các tiên bối họp lại, cùng nhau đi một vòng ghé nhà từng bạn đạo. Bắt đầu từ nhà tiên bối Võ Văn Sang, rồi lần lượt các tiên bối ghé thêm mười nhà đồng đạo.

Tại từng nhà, tiên bối Ngô Văn Chiêu (1878-1932) và cặp đồng tử Phạm Công Tắc (1890-1959), Cao Quỳnh Cư (1888-1929) lập đàn cơ, và mỗi chủ nhà đều được Đức Cao Đài Tiên ông ban cho một bài tứ tuyệt, ngụ ý khuyến tu, khích lệ các môn đệ gắng công gây dựng mỗi đạo hầy còn quá non trẻ. Mười một bài thơ theo thứ tự như sau:

1. Tại nhà tiên bối Võ Văn Sang (công chức, Cầu Muối, quận 1):

*Tân dân hỷ kiến đắc tân niên,
Phổ độ Tam kỳ bá thế hiền.
Nhứt tịnh chủ tâm chơn đạo lý,
Thăng thiên hựu địa chỉ như nhiên.*

2. Tại nhà tiên bối Cao Quỳnh Cư (công chức, 134 Bourdais, nay là Calmette, quận 1):

*Sấp út thương hơn cũng thế thường,
Cái yêu, cái dạy ấy là thương.
Thương không nghiêm trị là thương dối,
Dối dạ vì chưng yếu dạ thương.*

3. Tại nhà tiên bối Vương Quan Kỳ (công chức, 80 Lagrandière, nay là Lý Tự Trọng, quận 1):

*Nhứt nhứt tân hê nhứt nhứt tân,
Niên đáo tân hê đạo dữ tân.
Vô lao công quả tu đương tác,
Niên quá niên hê đạo tối tân.*

4. Tại nhà tiên bối Lê Văn Giảng (tư chức, 85 Lagrandière, quận 1):

*Trần tục là nơi chốn biển buồn,
Nghe nơi Đại đạo ráng nghe luôn.*

* Thành phố Hồ Chí Minh.

*Ở trong nhà sẵn Thầy đưa khó,
Ách nạn chi chi cũng chảy tuôn.*

5. Tại nhà tiền bối *Nguyễn Trung Hậu*, tự *Thuần Đức* (nhà giáo, Đa Kao, nay là *Trường Huỳnh Khương Ninh*, quận 1):

*Thuần phong mỹ tục giáo nhơn sanh,
Đức hóa thường lao mạt vị danh.
Hậu thế lưu truyền gia pháp quý,
Giáo dân bất lậu, tán thời manh.*

6. Tại nhà tiền bối *Nguyễn Văn Hoài* (công chức, chưa rõ địa chỉ):

*Vô vi tối yếu đạo đương cầu,
Đệ tử tâm thành bất viễn ưu.
Thế sự vô duyên, vô thế sự,
Tiêu tư bất xuất ngoại giang đầu.*

7. Tại nhà tiền bối *Phạm Công Tắc* (công chức, đường Arras, nay là *Cổng Quỳnh*, quận 1):

*Ngao ngán không phân lẽ thiệt không,
Thấy thẳng áp út quá buồn lòng,
Muốn giàu Thầy hứa đem cho của,
Cái của cái công phải trả đồng.*

8. Tại nhà tiền bối *Đoàn Văn Bản* (nhà giáo, 42 *Général Leman*, nay là *Cao Bá Nhạ*, quận 1):

*Thương thay trung tín một lòng thành,
Chẳng kể quan mà chẳng kể danh.
Thiệt thòi bấy phận không con nói,
Thấy rửa lòng ta cũng chẳng đành.*

9. Tại nhà tiền bối *Nguyễn Hữu Đắc* (doanh nhân, 100 *Lục Tỉnh*, nay là *Hùng Vương*, quận 6). Tiền bối vắng nhà, nhưng có mặt thân mẫu là *Huỳnh Thị Ngôn*:

*Bồng Lai hà tại vấn hà nhơn?
Tự ngã tri cơ luyện dưỡng chơn.
Mạc ngộ nan cầu tâm thối phẫn,
Tiên thiên dĩ định tại Linh Sơn.*

10. Tại nhà tiền bối *Lê Văn Trung* (cựu công chức, *Quai Testard*, nay là *Châu Văn Liêm*, quận 5):

*Đã thấy ven mây lối mặt dương,
Cùng nhau xúm xít dẫn lên đường.
Đạo cao phó có tay cao độ,
Gần gũi sau ra vạn dặm trường.⁽¹⁾*

11. Tại nhà tiền bối *Lý Trọng Quý* (công chức, cũng gọi *Hồ Vinh Quý*, chưa rõ địa chỉ):

*Lỡ một bước, lướt một ngày,
Một lòng thành thật chớ đơn sai.*

*Lôi thôi buổi trước nhiều ân xá,
Lấp lửng đường làm tội bữa nay.*

Cuối cùng, từ nhà tiền bối Lý Trọng Quý tất cả quay trở lại nhà tiền bối Lê Văn Trung (1876-1934) cũng vừa kịp đón giao thừa, và lại lập đàn thỉnh Đức Cao Đài giảng cơ dạy đạo.

Tết Bính Dần năm ấy đã để lại dấu ấn trong tâm thức người tín đồ Cao Đài từ buổi đầu cho mãi tới nay. Những người con áo trắng của Đức Cao Đài Tiên ông linh hội rằng khởi đầu một năm mới không phải là dịp du hý, hưởng thụ theo lẽ thường cuộc sống; trái lại, đây là giờ phút thiêng liêng để mở màn cho một năm siêng năng tu thân, học đạo và hành đạo giúp đời.

Người kinh doanh rất coi trọng ngày giờ khai trương, mở hàng, tin rằng nó ảnh hưởng đến sức mua bán suốt năm. Tương tự, người Cao Đài mặn mà với đạo cũng mang tâm lý rằng nếu đầu năm chí thành trọn vẹn làm đạo thì trọn năm sẽ có trớn, học tu suôn sẻ, kết quả sẽ tốt hơn, cả trong cửa đạo lẫn trong phạm vi đem đạo vào đời, phụng sự xã hội nhân sinh.

Người đạo Cao Đài đều ăn chay, ít nhất mười ngày một tháng; nhưng rất đông tín đồ thuần thành, nhất là những người dày tuổi đạo, thì đều ăn chay trường. Do đó, về mặt vật chất, ăn tết với họ tự nhiên không hề có nỗi bận tâm phải mâm cao cỗ đầy, rượu ngon thịt béo tốn kém. Nhờ thế, họ có thể dễ dàng được công sức và tiền bạc dồn vào những việc ích lợi khác; còn đối với việc ăn tết thì cốt sao cho giản dị, thấm đượm đạo lý, và chan hòa tình cảm trong bạn đạo với nhau. Cho nên người Cao Đài không chỉ ăn tết với gia đình, bà con họ hàng, mà còn quan tâm ăn tết vui chung với đồng đạo.

Thực vậy, sau khi nhập môn, trở thành tín đồ, người Cao Đài có thêm một cộng đồng để sinh hoạt. Đó là họ đạo, mà nơi tập trung là thánh thất (hoặc thánh tịnh). Thánh thất (nhà thánh) được giáo lý đạo Cao Đài giảng nghĩa là “nhà chung” của môn đệ.

Ngoài họ đạo nơi mình nhập môn, nhiều tín đồ còn tự nguyện gia nhập Cơ quan Phổ thông Giáo lý Đại đạo, thành lập năm 1965, ở số 171B đường Cống Quỳnh, phường Nguyễn Cư Trinh, quận 1. Đây là một thánh sở đơn lập (không thuộc hội thánh hay chi phái nào), không thu nhận tín đồ, mà chỉ thu nạp nhân viên vốn là tín đồ của hội thánh, thánh thất, thánh tịnh khác. Thành thử, nhiều nhân viên Cơ quan sẽ ăn tết, thưởng xuân ở cả Cơ quan và họ đạo của mình, thời gian ưu tiên, nhiều ít dành cho từng nơi sẽ tùy theo hoàn cảnh.

Nói cách khác, ngoài việc chuẩn bị đón năm mới tại gia đình, tín đồ Cao Đài còn chia nhau lo liệu một cái tết chung trong cộng đồng tôn giáo của mình, với ba phần khác nhau: lễ tất niên, đón ba ngày tết, và mừng tân niên.

Tất niên

Người Cao Đài thường chọn một ngày thuận tiện sau lễ đưa ông Táo (23 tháng Chạp âm lịch). Sáng, chiều, hay tối tùy tập quán từng họ đạo; miễn là thuận tiện cho sinh hoạt làm ăn của tín đồ để càng có mặt đông đủ càng ấm

cúng, vui tươi. Họ đạo nào khéo tổ chức, trong năm sẵn có những sinh hoạt phong phú thì nội dung lễ tất niên càng hấp dẫn.

Nhiều nơi, như các thánh thất thuộc Hội thánh Truyền giáo Cao Đài còn thiết lễ sám hối cuối năm (*chung niên sám hối*) vào giờ Tý đêm 22 rạng 23 tháng Chạp.

Ảnh 1: Bốn đạo chúc thọ các đạo trưởng dịp lễ tất niên tại một thánh sở Cao Đài

Ngoài các nghi thức tôn giáo được giản lược, chương trình tất niên thường có một số nội dung quen thuộc sau:

- Tổng kết việc đạo của cộng đồng trong năm (nếu có mở các lớp giáo lý hay lễ nghi đạo đức, thì kết hợp trao phần thưởng cho học viên). Điểm qua các thành tích liên giao với các họ đạo bạn, tôn giáo bạn. Nêu các đóng góp với xã hội (công tác từ thiện, lớp học tình thương...).

- Phần chủ yếu là sinh hoạt văn nghệ nội bộ tự biên tự diễn (kịch ngắn, vọng cổ, tân nhạc...), với nội dung đạo đức, tươi vui, nhẹ nhàng, phù hợp giáo lý Cao Đài. Các tín đồ có năng lực đã trích lục thánh ngôn, thánh giáo, soạn thành lời ca, hòa trong tiếng nhạc; tuy chưa phải kiệt tác hoàn mỹ, nhưng chứa chan tình cảm gắn bó, gây nhiều xúc động sâu lắng trong đồng đạo dự khán. Người có giọng tốt luôn được bạn đạo yêu cầu diễn ngâm những vần điệu rung cảm mà thanh cao, trích ra từ nguồn thánh giáo Cao Đài vốn rất giàu thơ phú.

- Ngoài các tiết mục văn nghệ là tiệc nhẹ với các món chay do bạn đạo phân công nhau chế biến sẵn ở nhà mang đến, hoặc nấu nướng ngay trong nhà bếp của thánh thất, thánh tịnh (trù phòng). Với quan niệm rằng việc đạo nào dù thâm lặng, nhỏ nhặt cũng đều là công quả rất ý nghĩa để góp phần giải nghiệp mà tu tiến, các nữ tín đồ luôn luôn nhiệt tình trở hết tài khéo ra

phục vụ các món ăn tinh khiết, thơm ngon, tuy chay mà trình bày bắt mắt không thua các cỗ bàn sang trọng ngoài đời.

Ảnh 2: Hai thanh thiếu niên trong một hoạt cảnh tất niên tại một thánh sở Cao Đài

Ảnh 3: Các thanh thiếu niên trong một hoạt cảnh phục vụ tất niên tại một thánh sở Cao

Một lễ tất niên như thế thường kéo dài trong khoảng hai, ba giờ. Trước đó, tín đồ lo lau chùi bàn ghế, trang hoàng nơi họp mặt. Cũng không thiếu câu đối. Vì được trích ra từ thánh giáo Cao Đài, câu đối dán cửa thường bằng tiếng Việt, nhưng để có nét cổ điển (hoặc truyền thống) người ta dùng sơn nhũ vàng óng ánh viết trên giấy đỏ thắm và cách điệu sao cho có vẻ như chữ Nho. Chẳng hạn, hai câu cửa cổ nhân mà thánh giáo Cao Đài từng nhắc lại:

*Tứ quý nhơn gian xuân tại thủ,
Bá niên thế thượng Đạo duy tân.⁽²⁾*
(Bốn mùa cõi người xuân đứng đầu,
Trăm năm cuộc thế Đạo đổi mới.)

Hai câu này nói tới duy tân, tức là đổi mới, canh tân, là chủ trương *nhứt tân, nhứt tân, hựu nhứt tân* của thánh hiền ngày xưa. Xuân về, thế gian thường nô nức lo tiễn cũ đón mới (*tống cựu nghinh tân*). Từ ngoại cảnh đó soi vào nội tâm, bậc chân tu cũng lo *đổi cựu thay tân*, luôn luôn tìm cách đổi mới con người phạm phu lục đục thất tình trở nên con người thánh hóa, giải thoát. Đó là đạo lý của người tu. Nói khác đi, con người tu hành cũng là con người duy tân.

Cặp trạng (câu 3-4) hay luận (5-6) của bài thơ Đường luật (tám câu bảy chữ) vốn là những câu đối nhau, vì thế tín đồ có thể tìm các bài thất ngôn bát cú trong thánh giáo để chọn cho mình hai câu đối ưa thích. Chẳng hạn:

*Xuân nhứt nhứt tân tình Tạo hóa,
Xuân niên niên tải nghĩa quần sinh.⁽³⁾*
(Xuân ngày ngày mới tình Tạo hóa,
Xuân năm năm chở nghĩa quần sinh.)

Sau liên hoan tất niên, các phần trang hoàng nơi thánh thất (thánh tịnh) vẫn giữ nguyên cho tới sau tết.

Giao thừa

Gần đến giờ Tý (trước 23 giờ), tín đồ cúng giao thừa tại thánh thất (thánh tịnh), cầu nguyện quốc thái dân an. Xong lễ, có thể chia nhau chút

rượu lễ vừa thỉnh từ Thiên bàn xuống. Theo đức tin, rượu thể gian sau khi cúng, được Thiên liêng ban điển lành sẽ trở thành tiên tửu, kim đơn. Cho nên, trong khoảnh khắc này, những người Cao Đài suốt năm gấn bó hành đạo bên nhau đều rất thành kính nâng chung rượu nhỏ ngang trán, làm thâm khẩn nguyện, tạ ơn trước khi hưởng lộc. Có lẽ đó chính là lúc rất nhiều người trong số họ đang nhớ tới thánh giáo của Đức Cao Đài một thuở:

*Rượu hóa kim đơn mới lạ kỳ,
Thầy ban xuân tửu trẻ say đi,
Say men rượu hãy hòa men đạo,
Cho thể gian này hết loạn ly.⁽⁴⁾*

Trong lúc đó, ở gia đình tín đồ đã có người dọn lễ cúng giao thừa; khi tín đồ từ thánh thất (thánh tịnh) quay về sẽ tự xông nhà.

Ba ngày tết

Trong ba ngày xuân các tín đồ phân công nhau đến làm đạo tại thánh thất (thánh tịnh). Một số trực tại phòng khách lớn, đón tiếp đại diện các đoàn tôn giáo bạn, họ đạo bạn đến chúc tết. Một số khác chia ra thành nhiều nhóm, có người làm trưởng đoàn (là chức sắc, chức việc). Các nhóm chia nhau đi chúc tết một số họ đạo, cộng đồng tôn giáo bạn... Đến mỗi nơi, đoàn sẽ vào bữa tiệc hành lễ trước Thiên bàn, rồi cùng quây quần hàn huyên trong câu chuyện đầu năm. Chương trình thăm viếng này được gọi là “liên giao hành đạo”, thể hiện lời thánh giáo:

*Xuân đến chúc nhau hưởng phúc Trời,
Xuân đi thăm viếng khắp nơi nơi,
Xuân không phân biệt sang hèn đó,
Xuân chúc mọi người được thanh thai.⁽⁵⁾*

Hái lộc đầu năm

Cải tiến tục hái lộc đầu năm, người Cao Đài thường trang hoàng một chậu mai vàng khá to bằng cách treo lẫn vào cành lá những phong bao đỏ vẫn dùng để lì xì. Bên trong mỗi bao đều không có tiền, thay vào đó là mẫu giấy ghi lại một bài thơ tứ tuyệt hoặc bốn câu lục bát. Thơ đương nhiên được trích ra từ thánh giáo Cao Đài, nội dung khuyến tu, hoặc lời chúc xuân đạo đức. Như vậy, kể từ giao thừa, mỗi người từ thánh thất (thánh tịnh) về nhà đều có thể mang theo một khổ thơ do thần tiên ban cho, chẳng hạn:

*Xuân đến mấy vần đạo dụng văn,
Tặng người tu niệm lớp kim bằng,
Chơn tâm ráng giữ nên tiên phật,
Khỏi uống kiếp người chốn thể gian.⁽⁶⁾*

Cách hái lộc này hoàn toàn thay thế thói quen vặt cành, bẻ lá, chẳng những bảo vệ được cây cảnh thiên nhiên, tôn trọng môi trường, mà còn bộc lộ một sắc thái rất riêng của Cao Đài, vì gắn liền với tình yêu thơ phú qua thánh giáo, thánh ngôn.

Tân niên

Sau ba ngày tết, các cộng đồng Cao Đài thường sinh hoạt trở lại từ mừng 8 âm lịch, nhằm chuẩn bị để giờ Tý hôm đó tổ chức đại lễ hiến Đức

Cao Đài vào đầu ngày mừng 9 tháng Giêng, vì đây là lễ Vía Trời, một trong những lễ rất quan trọng của mọi cộng đồng Cao Đài.

Một số họ đạo còn tổ chức họp mặt vào sáng mừng 9. Ngoài các nghi thức tôn giáo, chương trình có thể gồm thêm thuyết minh giáo lý (giảng đạo, thuyết pháp), hoặc học tập thánh ngôn, thánh giáo. Dịp này, vị chức sắc cai quản họ đạo sẽ đề lời chào tân niên, nhắc nhở đồng đạo siêng tu, năng làm công quả giúp đời trong năm mới.

Rất nhiều tín đồ (không phân biệt chi phái) còn tổ chức thành từng đoàn, thuê xe về Tòa thánh Tây Ninh hành hương từ trước mừng 8, chủ yếu là dự lễ Vía Đức Chí tôn vào giờ Tý mừng 9 tháng Giêng, một đại lễ mà tổ đình Tây Ninh tổ chức hết sức long trọng với tất cả những nghi thức trang nghiêm, tôn kính hiến dâng đáng Giáo chủ là Đức Cao Đài Thượng đế.⁽⁷⁾

Sau lễ Vía Trời, đối với người Cao Đài là xong tết, nhưng chưa phải đã hết xuân. Với họ, xuân cảnh thiên nhiên bao giờ cũng hữu hạn trong vòng ngày giờ và năm tháng. Nhận thức này có được dĩ nhiên do sự thấm nhuần thánh giáo:

*Vui với ngày xuân nếp đạo màu,
Hong trần chẳng bận chẳng lo âu,
Khuyến người tu niệm nên ghi nhớ,
Xuân lại rồi đi xuân chẳng lâu.*⁽⁸⁾

Cho nên, đối với những người Cao Đài thuần thành, thực tâm biết đạo, lo tu hành chân chánh, họ hiểu rằng xuân là đổi mới, nhưng không chỉ đổi mới ở vật chất bên ngoài, mà quan trọng hơn là biết đổi mới tâm hồn, sửa sang đời sống bên trong của từng cá nhân để tâm đức ngày một sáng hơn theo tháng năm tuế nguyệt:

*Xuân lòng con đượm sắc tươi,
Hoa lòng con nở tỏa ngời vị hương,
Tủa bay chan khắp tình thương,
Muôn loài vạn vật nơi trường thế gian.*⁽⁹⁾

Nói khác đi, ăn tết, thưởng xuân theo người Cao Đài là hãy ra sức thăng hoa cuộc sống chính mình, gắng công tìm tới một mùa xuân trường tồn, chính là xuân tâm, xuân đạo bất tận nơi cõi lòng trong sạch, vị tha của mỗi người, thực hành theo thánh giáo từng nhắc nhở họ:

*Xuân cảnh dù cho có thể nao,
Xuân tâm riêng ở chí anh hào.
Xuân tâm bền vững như xuân đạo,
Cái thú muôn năm chẳng nhạt màu.*⁽¹⁰⁾

Du Lan L A D

CHÚ THÍCH

- (1) [Lê Anh Dũng 1996: 127]. Có nhà nghiên cứu lịch sử đạo Cao Đài suy luận bài thơ trên đây của Đức Cao Đài đã hàm ngụ lời tiên tri rằng các môn đệ sau này sẽ sớm “tan đàn sẻ nghé”, chia ba xẻ bảy, tức là sẽ xảy ra cuộc phân hóa nội bộ Cao Đài khởi phát từ năm 1930 trở đi, và người Cao Đài gọi đó là cuộc chia chi rẽ phái.
- (2) [TGST 1968-1969: 95].

- (3) [TGST 1966-1967: 5].
- (4) [TGST 1972-1973: 89].
- (5) [TGST 1966-1967: 7].
- (6) Quan Thế Âm Bồ tát. Vĩnh Nguyên Tự, ngày 03/01 Giáp Dần (25/01/1974).
- (7) Xem thêm: Lê Anh Dũng, *Mùa xuân với lễ Vía Trời*. [Xưa & Nay 71B: 46-48].
- (8) [TGST 1966-1967: 29].
- (9) [TGST 1970-1971: 8].
- (10) [TGST 1968-1969: 5].

THAM KHẢO

1. [Lê Anh Dũng 1996]. *Lịch sử đạo Cao Đài thời kỳ tiềm ẩn (1920-1926)*. Huế: Nxb Thuận Hóa.
2. [TGST 1966-1967]. *Thánh giáo sưu tập 1966-1967*. Sài Gòn: Cơ quan Phổ thông Giáo lý Cao Đài giáo Việt Nam ấn tống, 1968.
3. [TGST 1968-1969]. *Thánh giáo sưu tập 1968-1969*. Sài Gòn: Cơ quan Phổ thông Giáo lý Cao Đài giáo Việt Nam ấn tống, 1972.
4. [TGST 1970-1971]. *Thánh giáo sưu tập 1970-1971*. Sài Gòn: Cơ quan Phổ thông Giáo lý Cao Đài giáo Việt Nam ấn tống, 1973.
5. [TGST 1972-1973]. *Thánh giáo sưu tập 1972-1973*. Sài Gòn: Cơ quan Phổ thông Giáo lý Cao Đài giáo Việt Nam ấn tống, 1974.
6. [Xưa & Nay 71B]. Tạp chí *Xưa & Nay*. Hội Khoa học Lịch sử Việt Nam, số 71B, tháng 01-2000 (Xuân Canh Thìn).

TÓM TẮT

Ngoài việc đón năm mới tại gia đình, tín đồ Cao Đài còn cùng nhau tổ chức một cái tết chung trong họ đạo của mình. Lễ tất niên thường tổ chức sau ngày đưa ông Táo (23 tháng Chạp âm lịch). Các nghi thức tôn giáo được giản lược, phần chủ yếu là sinh hoạt văn nghệ và tiệc nhẹ với các món chay tự làm. Tín đồ cúng giao thừa tại thánh thất trong lúc ở nhà đã có người cúng giao thừa. Khi tín đồ từ thánh thất quay về sẽ tự xông nhà. Trong ba ngày xuân các tín đồ đến thánh thất để tiếp khách đến thăm. Một số khác chia ra thành nhiều nhóm đi chúc tết các họ đạo khác, tôn giáo bạn. Tín đồ trở lại thánh thất sinh hoạt vào mừng 8 âm lịch, nhằm dâng lễ Vía Trời vào giờ Tý đầu ngày mừng 9 tháng Giêng. Rất nhiều tín đồ (không phân biệt chi phái) còn đổ về Tòa thánh Tây Ninh để dự lễ Vía Trời. Một số họ đạo họp mặt đầu năm vào sáng mừng 9 để nghe thuyết minh giáo lý.

ABSTRACT

THE WAY CAODAISTS CELEBRATE THE LUNAR NEW YEAR

While celebrating the lunar new year or Tết at home, Caodaists also celebrate Tết in their own parishes as well. A year-end party is held after the Kitchen God day, i.e. the 23rd day of the 12th lunar month. Religious rites are less emphasized than the main part of the party in which the participants play music, sing songs, recite poems, etc. and then enjoy their home-made vegetarian dishes. In New Year's Eve, Caodaists make offerings at their temples while their relatives do the same at home. After the ceremony at the temples they return home as the first visitors of the new year. During the first three days of the lunar new year, several Caodaists are present at their temples to welcome visitors. Several groups of Caodaists visit other Caodai temples and other religious organizations. On the 8th day of the 1st lunar month, they return to their temples for usual activities and prepare for God's birthday anniversary at the Rat hour of the next day. Many Caodaists of different branches or churches also rush to the Tây Ninh Holy See to celebrate God's birthday anniversary there. In some parishes, Caodaists gather on the 9th day of the first lunar month to listen to sermons.